

NIKOLAJ VLADIMIROVIČ KOLJADA (1957) dramski pisac, reditelj, glumac, pozorišni pedagog, jedan je od svakako najizvođenijih ne samo ruskih već i evropskih savremenih dramskih pisaca. Njegove drame su, osim u Rusiji i zemljama bivšeg SSSR-a, izvode i u Nemačkoj, Poljskoj, Kanadi, Sloveniji, Švedskoj, SAD, Bugarskoj, Italiji, Francuskoj, Mađarskoj, Izraelu, Australiji, Mongoliji... U Srbiji gotovo da i nema profesionalnog pozorišta koje u poslednjih 25 godina nije izvodilo neku od njegovih drama. On je rodonačelnik sada već evropski prepoznatljive uralske škole dramaturgije, čije jezgro čine njegovi nekadašnji studenti sa Uralske državne pozorišne akademije u Jekaterinburgu. Osnivač je i Međunarodnog konkursa za mlade dramske pisce „Evrozija“, međunarodnog pozorišnog festivala Koljada Plays, kao i centra za savremenu dramaturgiju u Jekaterinburgu. Njegov Teatar „Koljada“, jedno od prvih privatnih pozorišta u Rusiji, sa preko četrdeset stalno zaposlenih glumaca, osim na matičnim scenama u Jekaterinburgu i Moskvi, svake godine organizuje svojevrstne „ruske sezone“ u evropskim pozorišnim centrima. Berlinski Dojčes

teatar je Koljadinom dramskom opusu posvetio posebnu pažnju organizujući nedelju javnih čitanja njegovih drama tokom velikog gostovanja Teatra „Koljada“ u Nemačkoj. Od brojnih priznanja najdraža mu je nagrada Stanislavski.

STEFAN SABLJIĆ

Pozorišni reditelj i muzičar (osnivač grupe sefardske muzike *Shira utfila*) iz Beograda. Diplomirao na FDU u klasi profesora Egona Savina, post diplomske studije iz pozorišne i operске režije završio na Univerzitetu u Tel Avivu.

Režije: *Istraga*, Aleksandar Radunović, (CNP, 2017), *Primorje*, Edvard Olbi (Atelje 212, 2016), *Tramvaj zvani želja*, Tenesi Vilijams (Zvezdara teatar, 2016), *Slasti slave*, Piter Kuiltler (Gradsko pozorište Podgorica, 2014), *Slika*, Ežen Jonesko (Narodno pozorište „Sterija“ Vršac, 2013), *Gospođa Roza*, Roman Gari (UK VUK Karadžić, 2013), *Pijač rose*, Sanja Domazet (Narodno pozorište „Sterija“, 2012), *Dobri ujkica*, Alan Ejkborn (UK Vuk, 2011), *Rita i Anželika*, Gaetano Doniceti i Žak Iber (Madlenianum, 2010), *Mesec u plamenu*, Sanja Domazet (Beogradsko dramsko pozorište, 2009), *Arsenik i stara čipka*, Džozef Keserling (UK

Vuk, 2010), *DNK*, Stiven Belber (Atelje 212, 2008) *Baron na drvetu*, Italo Kalvino (Boško Buha, 2008), *Hindus hoće u Bronks*, Izrael Horovic (JCCA, 2007), *Plava Jevrejka*, Isak Samokovlija (Zvezdara teatar, 2007), *Jevremov život*, Aleksandar Đaja (Pozorište na Terazijama, 2006), *Poseta stare dame*, Fridrih Drenmat (Bitef teatar, 2006), *Stendalov sindrom*, Terens MekNeli (Srpsko narodno pozorište, 2005), *Adresat Nepoznat*, (Katrín Kresman Tejlór, (BDP, 2014), *Sumnjivo lice*, Branislav Nušić (Kruševačko pozorište, 2004), *Kovači*, Miloš Nikolić (Narodno pozorište Beograd, 2003), *U poseti kod Gospodina Grina*, Džef Baron (Atelje 212, 2002), *Priča o vojniku*, Stravinski & Ramuz (Tel Aviv, 2001), *Život iz početka*, Miroslav Momčilović (Teatar Kult, 2000), *Elektra*, Danilo Kiš (Atelje 212, 1999), *Prokleti Kovalski*, Nebojša Romčević (Atelje 212, 1998). Radio u Laboratoriji za reditelje u Linkoln centru u Njujorku.

ATELJE 212

Pozorište Atelje 212, Svetogorska 21,
tel.blagajne 324 73 42, 322 66 26;
www.atelje212.rs

ATELJE 212

Nikolaj Koljada

LAŽLJIVICA

Reditelj: STEFAN SABLJIĆ

Nikolaj Koljada
(Николай Владимирович Коляда)

LAŽLJIVICA (Лгуня)

Prevod: NOVICA ANTIĆ

Reditelj: STEFAN SABLJIĆ

Kostimograf i scenograf: STEFAN SABLJIĆ

Konsultantkinja za likovnu opremu: MARIJA JEVTIĆ
Konsultantkinja za scenski pokret: MAJA KALAFATIĆ
Izbor muzike: STEFAN SABLJIĆ
Organizatorke: JELENA FATIĆ i MILICA BOŠKOVIĆ

LICA:

Margarita Serafimovna - Serafima Margaritovna -
GORICA POPOVIĆ JELISAVETA SEKA SABLJIĆ

Inspicijent: MILENKO ADAMOV
Suflerka: ANKA MILIĆ
Svetlo: DUŠKO KOVAČEVIĆ
Ton: MIROSLAV PETRULJEVIĆ

Pozorište Atelje 212
Sezona 2019/2020
Scena „Petar Kralj”,
premijera 7. februar 2020.

Pre dve godine, kada sam kod kuće u Jekaterinburgu počeo da se pripremam za šezdesetogodišnjicu, namerio sam da prikupim za štampanje svoja sabrana dela. U životu sam mnogo toga napisao, pomislio sam kako to sve treba objaviti, u dvanaest tomova. Kopao sam po arhivi i pronašao svoje na pisaćoj mašini kucane priče- pisao sam ih još kao student književnosti na fakultetu Gorke u Moskvi.

Sećam se da je tih priča bilo mnogo i da sam išao od redakcije do redakcije, od jednog književnog časopisa do drugog. I svuda su mi vraćali rukopise sa istim obrazloženjem „Sve je to životna periferija, to su nekakvi okrajci života, nije to za nas.”

I tako je sve to ležalo, mrtvo i nepotrebno, tokom mnogih godina.

Ponovo sam počeo da iščitavam požutele listove koji su trideset godina ležali na mojim policama, odjednom me je sve to tako obuzelo, krenule su mi suze.

Došao sam na predavanje, rekao studentima kako su, eto, te priče dobre, i da ih je dan- danas zanimljivo čitati, a eto- tada nikome nisu trebale.

Studenti su mi rekli „Dovucite to ovamo, sve ćemo prebaciti na kompjuter”.

Doneo sam te ogromne fascikle, oni su sve vrlo brzo poslali i prebacili u elektronsku verziju.

Sve sam to priredio u prva dva toma i dao na štampanje.

Kada su knjige izašle, svi su krenuli da ih čitaju, počeli da me hvale...

A onda sam sa mojim pozorištem otišao na gostovanje u Moskvu i, jednoga dana, zvonio mobilni, zovu iz Udruženja pisaca Jekaterinburga. Saopštavaju mi da sam za prvi tom pripovedaka dobio nagradu „Majstor proze- Pavel Blaženov”- ima jedna takva naša ugledna nagrada na Uralu.

Sećam se, vratio sam telefon u džep i zaplakao.

Jer, sve je trebalo da se desi kad mu je vreme.

I, sada mi više ništa ne treba, sada kada se moje drame izvode u skoro čitavom svetu, čak tamo do Australije, nisu mi potrebne nikakve nagrade. Ali tada, pre trideset godina- niko me nije podržao.

...

Koliko sam samo packi dobio od pozorišnih kritičara i reditelja za Polonezu Oginskog, za Pračku, za Murlin Murlo- ne mogu više svega ni da se prisetim...

A drame su se izvodile i izvode se, publika dolazi u pozorišta, smeje se i plače.

Meni su gledaoci onaj prevashodni kriterijum- čitavog života radim za ljude, a ne da ugodim ovom ili onom kritičaru.

...

Nikolaj Koljada
Čitaocima u Srbiji
VELIKA (POST) SOVJETSKA
ENCIKLOPEDIJA
Biblioteka OGLEDALO, ZEPTER BOOK
WORLD, Beograd 2019.